

Та запѣ докса си тѣ дисканди.

Замалѣха и са залисахъ,

Какво бѣ гърло адефѣ!

То гласъ ти казвамъ, са шастисахъ,

Да вишь гѣргони, мѣрафетъ!

Бѣхъ чѣвалъ има философи,

Ама сига видѣхъ — хемъ пѣй;

Шойле идни аѣми нови

Озрце-тѣ ти да разлюлей.

— Ами хичъ Бѣлгари нимали

Кой Кира-лейсонъ да рече?

— Нима бе кардашъ се заспали;

Излези тамъ идно мѣмче

Щалѣ апостѣлѣ да кажи

И тѣ на кой мѣ гѣ пакъ скрилъ,

То вида чи ша пѣдмажи

Пѣбелгна, не стана канилъ.

— И Бѣлгари-ти салъ са ператъ,

Налъ видатъ тѣка ни барви...

— Ба; и въ тѣхъ ша са пѣнамѣратъ.

— Ами, съ дивелы-гы главы.